

Jakmile však otevřela, polekaně uskočila. Před ní stála děsivá postava.

Neznámý byl přibližně o hlavu vyšší než ona a měl na sobě bílý, splývavý oblek.

Na hlavě měl nasazený klobouk, z jehož krempey mu spadl závoj přes obličej až dolů na ramena. Skrz závoj mu nebylo vůbec vidět do tváře.

Biggi se chystala zabouchnout, když vtom neznámý rychle vsunul nohu do škvíry mezi dveřmi.

Biggi přepadl strach. Vrhla se ramenem proti veřeji a zároveň se pokusila odkopnout vetřelcovu nohu.

Ale marně. Týpek se nehnul z místa ani o píd.

„Co ode mě chcete?“ syčela Biggi.

„Proč nám nepomůžete? Proč nás necháváte na holičkách?“ ptal se neznámý plechovým hlasem.

„Netuším, o čem to mluvíte,“ odpověděla Biggi.

„Požádali jsme vás o pomoc, ale vůbec nic jste nepodnikli. Dáváme vám ještě tři dny. Pokud

do té doby nenajdete našeho přítele, bude s vámi zle!“

Neznámý člověk najednou nohou nečekaně ucukl, a protože se Biggi stále celou váhou opírala o dveře, prudce se zabouchly.